

selve Sufferogoverne. Jeg kan nemlig ikke være ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), naar han udtaler — det er omtrent Meningen deraf — at vi kunde holde Kolonialraadet paa Benene ved at yde det et Laan, altsaa ved selv at give dem Penge. Jeg tror ikke, at en Mand, der har en Kautionist, vil være synderlig fornøiet med sin Kautionist, naar han veed ved sig selv, at Kautionisten ikke har anden Garantidugtighed end den, han selv giver ham. Jeg tror ikke, at han kan have megen Interesse af saaledes at laane ham den ene Sum efter den anden for at kunne sige: Jeg har min Kautionist, og det er egentlig det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, jeg vil ikke sige foreslaar, men omtaler i sin Betænkning. Det hedder i hans Betænkning, at vi jo kunne give Kolonialkassen et Laan paa 250,000 Kr., og at vi er interesserede i at holde Kolonialkassen oppe, da den er Garant, men saadanne Garantier skjætter jeg ikke meget om (Wille: Ikke min Betænkning, men et Mindretals). Jeg sagde, at det stod i den Betænkning, som det ærede Medlem er Ordfører for; det er vistnok rigtig, og altsaa er det det ærede Medlems Forslag (Wille: Ikke mit alene). Nei, der er flere, der have Gren.

Jeg vender mig dernæst til den anden Del af Lovforslaget, nemlig dets § 2, altsaa til Forslaget om, at vi skulle yde St. Croix Kommune et Laan af indtil 1,200,000 Kr. Inden jeg gennemgaar dette Forslag næiere, tror jeg, at vi maa gjøre os klart, hvorledes Dens Styrelse er. Jeg tror ikke, at der er fuldstændig Klarhed over, hvorledes Dens Styrelse er; men gennemser man Grundloven for Den, nemlig Kolonialloven af 21de November 1863, saa er der ikke Tvivl derom; thi den stiller klart ligesom vor egen Grundlov imellem de tre Faktorer: den lovgivende, den udøvende og den dømmende Magt. Den lovgivende eller anordnende i alle andre Anliggender er hos Kolonialraadet og hos Kongen. Den udøvende er hos Guvernøren og Finantsministeren, og den dømmende er hos Domstolene. Det er altsaa klart nok, at Dens Styrelse ligesom dette Lands Styrelse hviler paa lignende tre Faktorer som isølge vor Grundlov. Jeg skal ikke gaa ind paa den Valgret, der er paa Den, det er omtalt i Betænkningen og under første Behandling forhaabentlig tilstrækkelig udførlig. Det er ogsaa vitterligt nok, at, uaet man herfra kunde have Ret til at give Love for Den, har man dog aldrig gjort det. Kun, naar de vare i Pengeforlegenhed, have vi haft med dem at gjøre. Vi have altid ladet dem selv styre deres Sager, men ellers pleie dog de Ting at høre sammen. Naar et Folk styrer sine egne Sager, maa det fremfor Alt ogsaa styre sine egne Pengesager. Maaffe det kan have Interesse at give en Oversigt over de finansielle Offre, som Den har for-

dret fra vort Land. Der foreligger en Oversigt fra 1833 indtil Dato, saa vidt jeg kan skjønne, er den givet udførlig. Jeg affør altsaa fra de Laan, som ere blevne ydede i Begyndelsen af Aarhundrebet, og affør ligeledes fra de Summer, som Den oprindeligt har kostet. Fra 1833—1848 har Statskassen havt et Tab af 6 Millioner Kr.; i 1848 havde vi et Tab af 4 Millioner Kr. derved, at disse Penge bleve givne som Afløsning for Slaveriets Ophævelse. Fra 1848—1870 have vi havt et Tab af 1½ Million Kr., nu have vi til Gode 3 Millioner Kr.; i Lov fra 1848—1865 have vi et Tab af 5 Millioner, derved bliver Udgiften ialt ca. 20 Millioner; og saa er Tolden fra 1833—1848 ikke regnet med. — Kolonialraadet bestaar, som de Herrer vide, af 18; af disse 18 ere de 9 Plantere og 5 Embedsmænd. Man gjør altsaa ikke Uret ved at sige, at Embedsmænd og Plantere ere de Styrende i Kolonialraadet, da de besætte 14 af 18 Pladser; 4 besættes af andre Næringsdrivende. — Resultatet er derfor — Noget, som ogsaa er udtalt gjentagne Gange af Sagkyndige — at alle Fremstridt ere umulige paa Den; det er jo en Erfaringsætning, at, hvor Gods-eiere og Embedsmænd raade, der ere alle Fremstridt omtrent umulige. Jeg skal til yderligere Begrundelse fremdrage nogle Bemærkninger af en Mand, som jeg antager maa være sagkyndig, og som findes i en Bog, der udfom 1875, angaaende de dansk-vestindiske Der. Den er af P. Andrae; han siger blandt Andet Side 16 — jeg haaber, den ærede Formand vil tillade mig at oplæse disse Udtalelser —: „Hvad maa der tænkes, naar man overfor en afrikansk Befolkning, en Blandingsrace, hvis Begreber om Ret og Moral ikke ere meget høiere end Bøns, endnu dømmes efter Christian V.' Lov og t. Gy. maa søge en Livsstraf formildet ved kongelig Resolution til 1 eller 2 Aars Straffearbejde.“ Og han udbiikker videre: „Hvad skal man dømme om, at der opretholdes en Følgekirke paa Den, af Evangelist—Lutherste, da kun nogle faa Procenter høre til den evangelist—lutherste Bekjendelse?“ og han viser derigjennem, hvor lidet skiftet denne Lovgivning er til at varetage Dens virkelige Interesser. Side 37 lader han et frifundet Medlem af Kolonialraadet udtale sig, men først siger Andrae; at det ikke er uden Berettigelse, naar et Medlem af Kolonialraadet, fra hvis Side der i en Narrække er kæmpet for en fri Udvikling af Dens Arbejderforhold, spørger, om Guvernøren nogenstunde siden Emancipationen har havt andre Anskuelser end Planternes med Hensyn til den talrige Del af Befolkningen, der ikke er repræsenteret, nemlig Arbejderbefolkningen paa Landet. Det nævnte Medlem spørger: „Var det ikke disse Guvernører, som have givet og holdt i Kraft den exceptionelle Lovgivning, som til Fordel for en anden Klasse holder denne Befolkning som en egen mindre berettiget Klasse i Samfundet, og have ikke disse